

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.514 van 27 juni 2002
in de zaak A. 122.680/IX-3376.**

In zake : Rufijn GRIJP,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. UYTTENDAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
ANDERLECHT,
dat woonplaats kiest bij
advocaten F. TULKENS en K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rufijn GRIJP op 19 juni 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit genomen op 12 juni 2002 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht A. LOONIS aanwijst als plaatsvervangend voorzitter;

Gezien het verzoekschrift dat Rufijn GRIJP eveneens op 19 juni 2002 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel de verwerende partij te gelasten "om aan de eiser de kans te bieden om ten volle en vrijwillig zijn ambt van voorzitter van het OCMW van Anderlecht opnieuw op te nemen totdat onderhavige procedure tot nietigverklaring afgelopen is en de procedures tot nietigverklaring met rolnummer G/A 107.208/V-l616 en 107.210/V-l617" en "het naleven van deze voorlopige maatregel te doen vergezellen van een dwangsom van 25.000 euro voor iedere dag waarop de tegenpartij zich, op gelijk welke manier, zou verzetten tegen het uitoefenen van de van voorzitter van het OCMW van Anderlecht door de eiser";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2002, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. JACUBOWITZ, die loco advocaat M. UYTENDAELE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voorgeschiedenis van de zaak is weergegeven in 's Raads arresten nrs. 105.635, GRIJP, van 18 april 2002 en 107.276, GRIJP, van 3 juni 2002; dat de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht op 12 juni 2002 is bijeengekomen en op die vergadering voorgesteld werd een plaatsvervangend voorzitter aan te stellen aangezien de op 22 mei 2001 verkozen voorzitter Y. DE MUIJLDER slechts tijdelijk verhinderd is, nu het schorsingsarrest nr. 105.635 van de Raad van State de zaak niet definitief heeft beslecht terwijl het schorsingsbesluit van 11 mei 2001 van de gouverneur niet was geschorst door de Raad van State; dat nadat een aantal leden uit protest de vergadering had verlaten de raad voor maatschappelijk welzijn, bij het besluit waartegen verzoeker thans opkomt, A. LOONIS heeft aangesteld tot plaatsvervangend voorzitter;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker vier middelen aanvoert; dat hij zijn eerste middel als volgt formuleert :

"Het eerste middel wordt genomen uit de schending van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de artikelen 5 van het Koninklijk besluit van 05 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en 37 van het algemeen procedurereglement, van het gezag van gewijsde en de gevolgen van een arrest van de Raad van State, van het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van de arresten van de Raad van State, van de vergissing in de motieven, van de schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten en van de machtsoverschrijding;

Daar het bestreden besluit Mevrouw LOONIS aanduidt in de hoedanigheid van vervangend voorzitter en bijgevolg weigert Mijnheer GRIJP te beschouwen als voorzitter van het OCMW van Anderlecht;

Terwijl Uw Raad in voormeld arrest dd. 18 april 2002, met nr. 105.635, geoordeeld heeft dat verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat de beslissingen van de verwerende partij het hem onmogelijk maken zijn ambt van voorzitter van het OCMW uit te oefenen;

Dat om dit nadeel te herstellen Uw Raad de schorsing beveelt van de tenuitvoerlegging van het intrekkingbesluit dd. 22 mei 2001 alsook van de verkiezing van de Heer DE MUIJLDER en de onregelmatigheid van de motieven van de beslissing van de Gouverneur dd. 11 mei 2001 vaststelt;

Dat uit de motieven van voormeld arrest zéér duidelijk voortvloeit dat door de tenuitvoerlegging ervan verzoekende partij zijn functies als voorzitter van het OCMW moet hernemen;

Dat het de verwerende partij toekomt het schorsingsarrest in alle goede trouw uit te voeren, en dit des te meer nu het met het gezag van gewijsde erga omnes bekleed is;

Dat het besluit om Mevrouw LOONIS aan te duiden als 'vervangend voorzitter' bijgevolg de bepalingen schendt zoals bedoeld in dit middel.";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het besluit van 11 mei 2001 van de gouverneur houdende de schorsing van verzoekers verkiezing tot voorzitter niet was geschorst door het arrest nr. 105.635 van de Raad van State en dat, door de schorsing van het intrekkingbesluit van 22 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn en de verkiezing van Yves DE MUIJLDER de zaken teruggeplaatst waren in de situatie zoals ze bestond vóór 22 mei 2001, dat wil zeggen dat de verkiezing van verzoeker tot voorzitter geschorst was; dat de verwerende partij bovendien uit de volgende overweging van het voormelde arrest nr. 105.635 "dat de nietigverklaring van de door hem ontvankelijk bestreden rechtshandelingen -de intrekking van de verkiezing en de verkiezing van de tussenkomende partij- tot gevolg zou hebben dat hij dat mandaat van voorzitter vanaf de betekening van het annulatiearrest daadwerkelijk weer kan uitoefenen; dat een voorafgaande schorsing ervan meebrengt dat verzoeker vrijwel onmiddellijk dat voordeel geniet en het nadeel dat voor hem voortvloeide uit de intrekking van zijn verkiezing tot voorzitter wegneemt", inzonderheid uit het woord "vrijwel" afleidt dat

verzoeker niet onmiddellijk ingevolge het schorsingsarrest maar slechts ingevolge een -binnen een verkorte termijn uit te spreken- annulatiearrest het mandaat van voorzitter zou kunnen opnemen, zodat voor die tussenperiode terecht een waarnemend voorzitter aangesteld diende te worden;

Overwegende dat het arrest nr. 105.635 het schorsingsbesluit van 11 mei 2001 van de gouverneur niet heeft geschorst omdat dit geen voor vernietiging en dus ook niet voor schorsing vatbare handeling uitmaakte, aangezien uit de samenlezing van de artikelen 111, § 3, en 112 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn volgt dat de schorsing een louter voorbereidende handeling is; dat alleen de eindbeslissing voor schorsing of vernietiging vatbaar is; dat in zaken van administratief toezicht de eindbeslissing, na een schorsing van de toezichthoudende overheid, de vernietiging is door dezelfde of een andere toezichthoudende overheid ofwel de intrekking van het geschorste besluit door het onder toezicht staand bestuur; dat in dezen het ging om een intrekking;

Overwegende dat wanneer de eindbeslissing genomen wordt, de voorbereidende beslissing definitief uitgewerkt is; dat zij als het ware wordt opgeslorpt door de eindbeslissing; dat zij niet herleeft louter doordat de eindbeslissing zelf uit het rechtsverkeer wordt verwijderd; dat men trouwens niet inziet welk verschil het daarbij zou maken dat de eindbeslissing -hier dus de intrekking- definitief door een vernietiging dan wel tijdelijk door een schorsing uit het rechtsverkeer wordt weggenomen; dat, immers, als men de redenering van de verwerende partij volgt, dan het schorsingsbesluit van de gouverneur ook ingevolge de vernietiging door de Raad van State zou moeten herleven; dat het dan ook evident is dat, wanneer de Ve kamer met haar arrest nr. 105.635 oordeelde dat het schorsingsbesluit niet voor vernietiging vatbaar was, zij ervan uitging dat dit besluit definitief onwerkzaam was geworden; dat aan het gebruik van het woord "vrijwel" in dat arrest dan ook geen bijzondere betekenis kan worden gehecht, althans niet in die zin dat daarmee bedoeld wordt dat verzoeker zou moeten wachten op de uitspraak van een annulatiearrest om zijn mandaat daadwerkelijk te kunnen opnemen; dat in het voornoemde arrest integendeel gewezen wordt op de verschillende situatie waarin verzoeker verkeert ten opzichte van een afgewezen kandidaat-burgemeester of -schepen die louter ingevolge een schorsing van die afwijzing geen burgemeester of schepen worden;

Overwegende dat het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat de gemeentelijke legislatuur zes jaar is en dat de uitvoering van een politiek programma normalerwijs deze zes jaren beslaat, zodat het feit van verzoeker het recht te ontzeggen om zijn ambt van voorzitter van het OCMW van Anderlecht uit te oefenen gedurende een dergelijke lange periode hem de mogelijkheid zal ontzeggen om de verbintenissen na te komen die hij tegenover de kiezer heeft aangegaan, dat hij dus op onherstelbare wijze geschonden is in de uitoefening van een essentieel politiek recht, hetgeen nefaste gevolgen zal hebben op het verdere verloop van zijn politieke carrière, dat daarenboven het feit van de bestreden beslissingen nog langer te laten voortduren een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, niet enkel voor verzoeker, maar eveneens voor zijn kiezers wier vertrouwen bedrogen is; dat verzoeker ter zake verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State, inzonderheid naar het arrest nr. 91.974, van 5 januari 2001, en naar het reeds vermelde arrest nr. 105.635, van 18 april 2002, gewezen in de zaak betreffende zijn eigen verkiezing tot voorzitter, waarvan de verwerende partij nu precies beoogt de gevolgen te omzeilen en het nadeel dat de Raad daarin aangenomen had te bestendigen;

Overwegende dat verzoeker ook aanvoert dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is; dat hij daaromtrent uiteenzet dat het nadeel niet binnen de tijd die nodig is om een gewone schorsingsprocedure tot een einde te brengen zal kunnen worden vermeden en hij met de vereiste spoed is opgetreden, en meer bepaald :

"In zijn arrest dd. 18 april 2002, met nr. 105.635, heeft Uw Raad geoordeeld dat het niet kunnen uitoefenen van zijn ambt van voorzitter van het OCMW van Anderlecht, voor verzoekende partij, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

Daar het bestreden besluit tot doel heeft een nieuwe voorzitter te benoemen en aldus de eiser te beletten dit mandaat uit te oefenen, dient te worden vastgesteld dat hij elke dag het nadeel ondergaat dat de Raad van State hem wilde besparen en dat de uiterst dringende noodzakelijkheid op basis van deze eenvoudige constatering, is vastgesteld.

Welnu, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid niet werd erkend in onderhavig geval, kan men zich de vraag stellen welk het nuttig effect zou zijn van arrest nr. 105.635 van 18 april 2002, dat als voorwerp had het teniet doen van het nadeel ondergaan door de eiser, door hem toe te laten zijn mandaat uit te oefenen.

Anders zou de verwerende partij inderdaad de mogelijkheid hebben verzoekende partij eeuwig van zijn mandaat te ontzeggen, en dit ondanks het

gezag van gewijsde van de arresten van Uw Raad gewezen volgens de gewone procedure.

Het is bijgevolg uiterst dringend noodzakelijk een arrest uit te spreken teneinde een einde te stellen aan het nadeel dat verzoekende partij dagelijks ondergaat.";

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is; dat volgens haar, wijl de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid de rechten van de verdediging erg beperkt, zij enkel mag worden toegepast wanneer een gewone schorsingsprocedure geen bescherming biedt; dat volgens haar verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt om de uiterst dringende noodzakelijkheid te staven, dat het mandaat van voorzitter zes jaar duurt en die enkele weken het verschil niet zullen maken, terwijl overigens verzoeker zelf aan de basis ligt van de uiterst dringende noodzakelijkheid omdat hij alles heeft gedaan om de raad voor maatschappelijk welzijn de mogelijkheid te ontnemen om een standpunt in te nemen met betrekking tot het eerste arrest; dat hij ook niets heeft ondernomen tegen de beslissing dat raadslid R. DE ROOVER als oudste het voorzitterschap zou waarnemen; dat dan een interim-voorzitter aangewezen diende te worden om het algemeen belang te vrijwaren;

Overwegende dat de redenen waarom in het arrest nr. 105.635, van 18 april 2002, aangenomen werd dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat ook nu voorhanden zijn; dat bovendien uit de handelwijze van de verwerende partij moet worden afgeleid dat zij met alle mogelijke middelen poogt aan de gevolgen van dat arrest te ontsnappen en daarmee de datum waarop zij genoodzaakt zal zijn verzoeker zijn functie van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn daadwerkelijk te laten opnemen zo ver mogelijk naar de toekomst te verschuiven, zoals, door het laten aanwijzen van een plaatsvervangend voorzitter op grond van een uiterst betwistbare interpretatie van het schorsingsarrest nr. 105.635; dat dan ook kan worden gevreesd dat een belangrijk deel van verzoekers ambtstermijn verstreken zal zijn vooraleer een schorsingsarrest volgens de gewone procedure -die gelet op de overbelasting van de Raad van State doorgaans dan toch enkele maanden in beslag neemt en zelfs veel langer indien de zaak naar de tweetalige kamer moet worden verwezen- of een uitspraak ten gronde van die kamer in de zaken A. 107.208/V-1616 en 107.210/V-1617 zal vallen; dat, gelet op het ernstig bevonden middel, verzoeker niet ten kwade kan worden geduid dat hij weigerde een rol te spelen in een procedure die tot doel had hem nogmaals zijn voorzitterschap te ontnemen; dat moet worden aangenomen dat verzoeker zich terecht beroept op de uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de middelen die de verwerende partij aanwendt om verzoeker de uitoefening van zijn mandaat van voorzitter te beletten ook rechtvaardigen dat diens vordering tot het bevelen van een voorlopige maatregel onder verbeurte van een dwangsom ingewilligd wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit genomen op 12 juni 2002 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht A. LOONIS aanwijst als plaatsvervangend voorzitter.

Artikel 2.

Aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht wordt, totdat de procedure van nietigverklaring in de zaken A. 107.208/V-1616, 107.210/V-1617 en in deze zaak tot een einde is gebracht, het verbod opgelegd enige maatregel te nemen waardoor Rufijn GRIJP belet wordt zijn mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn van Anderlecht uit te oefenen, op straffe van een dwangsom van 25.000 euro per dag gedurende welke zij zich tegen die uitoefening zou verzetten, vanaf de betekening van onderhavig arrest.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.